

стратегії здійснюється гармонізація національного законодавства з європейськими нормами, вдосконалюється система регулювання фінансових ринків та підвищується прозорість діяльності фінансових установ [4, с. 25]. Це, у свою чергу, сприяє зростанню довіри інвесторів і розширює можливості залучення інвестицій в економіку країни.

Отже, розвиток фінансово-кредитної системи України в сучасних умовах вимагає комплексного підходу, що передбачає зміцнення стійкості фінансових інститутів, удосконалення державного регулювання, розвиток небанківського сектору та активне впровадження інноваційних фінансових технологій.

Література

1. Національний банк України. Фінансова стабільність. URL: <https://bank.gov.ua> (дата звернення: 23.03.2026).
2. Національний банк України. Звіт про фінансову стабільність. Київ: НБУ, 2025.
3. Сидорович О. Чинники фінансової стабільності банківської системи України як індикатор економічної безпеки держави. Фінансовий простір. 2024. № 2. С. 85–92.
4. Міністерство фінансів України. Стратегія розвитку фінансового сектору України. Київ, 2021.
5. Про банки і банківську діяльність: Закон України від 07.12.2000 № 2121-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua> (дата звернення: 23.03.2026).

УДК 339.13

Чуревич Р. І., здобувач освіти
Дуда Г.Б., науковий керівник, к.е.н.,
Івано-Франківський національний
технічний університет нафти і газу

ОЦІНКА РІВНЯ ЗАХИСТУ ПЛАТІЖНИХ СИСТЕМ В ІНТЕРНЕТІ ТА ЇХ ВІДПОВІДНОСТІ МІЖНАРОДНИМ СТАНДАРТАМ БЕЗПЕКИ В УКРАЇНІ

Стрімкий розвиток електронної комерції та цифрових фінансових сервісів в Україні зумовив значне зростання обсягів безготівкових платежів в Інтернеті. Онлайн-оплата товарів і послуг стала звичним елементом повсякденного життя українців, особливо в умовах воєнного стану, коли дистанційні сервіси часто є єдиною безпечною альтернативою традиційним формам розрахунків. Водночас зростання популярності платіжних систем супроводжується підвищенням ризиків кіберзагроз, шахрайства та витоку конфіденційної інформації [2].

Безпека платіжних систем є ключовим фактором довіри споживачів до онлайн-торгівлі. Користувачі очікують не лише зручності та швидкості платежів, а й гарантованого захисту персональних і фінансових даних. У

цьому контексті особливої актуальності набуває оцінка рівня захищеності платіжних систем, що функціонують в Україні, та їх відповідності міжнародним стандартам інформаційної безпеки [5]. Основу безпеки сучасних платіжних систем становлять міжнародні стандарти, зокрема PCI DSS (Payment Card Industry Data Security Standard), які регламентують вимоги до зберігання, обробки та передачі даних платіжних карток.

Дотримання цих стандартів є обов'язковим для банків, платіжних сервісів та інтернет-магазинів, що працюють з картковими платежами. В Україні більшість великих банків та платіжних провайдерів декларують відповідність вимогам PCI DSS, що свідчить про інтеграцію в глобальну фінансову інфраструктуру [1]. Важливим елементом захисту є використання технологій багатофакторної автентифікації, зокрема протоколу 3D Secure, який передбачає додаткове підтвердження транзакцій за допомогою одноразових паролів або біометричних даних.

Запровадження 3D Secure значно знизило рівень шахрайських операцій та підвищило безпеку онлайн-платежів для кінцевих користувачів. Українські банки активно впроваджують ці технології, адаптуючи їх до європейських вимог та стандартів [3]. Разом із тим, воєнний стан та зростання кіберзагроз з боку держави-агресора створюють додаткові виклики для платіжної інфраструктури. Кібернапади, фішингові кампанії та спроби несанкціонованого доступу до фінансових систем змушують українські компанії інвестувати значні ресурси в кібербезпеку.

За цих умов особливого значення набуває роль Національного банку України, який посилює регуляторні вимоги до платіжних організацій та контролює дотримання стандартів безпеки [2]. Варто зазначити, що рівень захищеності платіжних систем значною мірою залежить не лише від технологій, а й від фінансової грамотності користувачів. Недостатня обізнаність населення щодо правил безпечної поведінки в Інтернеті залишається однією з головних причин успішних шахрайських схем.

Саме тому банки та платіжні сервіси дедалі частіше впроваджують освітні програми та інформаційні кампанії, спрямовані на підвищення кібергігієни клієнтів [5]. Порівняльний аналіз українських платіжних систем із міжнародними аналогами показує, що за базовими технічними параметрами безпеки Україна поступово наближається до європейського рівня. Використання шифрування даних, токенизації платежів, систем моніторингу підозрілих транзакцій та регулярних аудитів безпеки свідчить про відповідність основним міжнародним вимогам.

Водночас потребують подальшого розвитку питання оперативного реагування на інциденти та обміну інформацією про кіберзагрози між учасниками ринку [3; 4]. Отже, платіжні системи в Україні демонструють достатньо високий рівень захисту та загалом відповідають міжнародним стандартам безпеки. Проте динамічне зростання онлайн-платежів і складна геополітична ситуація вимагають постійного вдосконалення механізмів

захисту, посилення регуляторного контролю та підвищення обізнаності користувачів [1; 2].

Література

1. Payment Card Industry Data Security Standard (PCI DSS). Official Documentation. URL: <https://www.pcisecuritystandards.org> (дата звернення: 23.03.2026).
2. Безпека безготівкових платежів та регулювання платіжних систем : вебсайт / Національний банк України. URL: <https://bank.gov.ua> (дата звернення: 23.03.2026).
3. Cyber resilience oversight expectations for financial market infrastructures : report / European Central Bank. URL: <https://www.ecb.europa.eu> (дата звернення: 23.03.2026).
4. ISO/IEC 27001:2022. Information Security Management Systems — Requirements. URL: <https://www.iso.org> (дата звернення: 23.03.2026).
5. Аналітичні матеріали щодо кібербезпеки фінансового сектору України : веб сайт / Національний банк України. URL: <https://bank.gov.ua/ua/stability/cybersecurity> (дата звернення: 23.03.2026).

УДК 330.675

Поповіченко Д.О., здобувач освіти
Левченко В.П., д.е.н., проф.
Київський національний університет
технологій та Дизайну

ВПЛИВ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ НА ОЦІНКУ ВАРТОСТІ КОМПАНІЙ: ПІДХОДИ ТА МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ В УМОВАХ ПОВОЄННОГО ВІДНОВЛЕННЯ УКРАЇНИ

Повоєнне відновлення України вимагатиме безпрецедентних обсягів інвестицій, залучення яких безпосередньо залежить від прозорості та прогнозованості вартості корпоративних активів. Державне управління відіграє в цьому процесі фундаментальну, хоча й переважно опосередковану роль, формуючи інституційне середовище, у якому функціонує бізнес.

У контексті євроінтеграції адаптація до стандартів ЄС (зокрема Corporate Sustainability Reporting Directive, CSRD/European Sustainability Reporting Standards, ESRS) стає не лише політичною вимогою, а й ключовим інструментом зниження премії країни за ризик (Country Risk Premium, CRP). Традиційні методи оцінки, такі як модель дисконтованих грошових потоків (Discounted Cash Flow, DCF), потребують адаптації до умов високої невизначеності, де якість публічного управління стає визначальним чинником при розрахунку середньозваженої вартості капіталу (Weighted Average Cost of Capital, WACC) [1], [2].